

Vino cu noi la închinare!

Luni 19:00 Tineret	Marti 18:00 Rugăciune	Joi 18:00 Serviciu divin	Vineri 17:30 Liceeni	Duminică 09:00 & 18:00 Servicii divine
---------------------------------	------------------------------------	---------------------------------------	-----------------------------------	---

Citirea Bibliei în 2026 | Proiectul „Împreună”
Săptămâna 17 (19 - 25 aprilie)

duminică, 19 aprilie	Ioan 6:22-71
luni, 20 aprilie	Psalmul 45 Prov. 11:1-8
marți, 21 aprilie	Psalmul 46-47 Prov. 11:9-16
miercuri, 22 aprilie	Ioan 7
joi, 23 aprilie	Ioan 8
vineri, 24 aprilie	Ioan 9
sâmbătă, 25 aprilie	Ioan 10

Vă stau la dispoziție pentru nevoile dvs. spirituale:

PASTOR	NELU FILIP	0745 306 431
PASTOR	EUSEBIU STĂNILĂ	0722 800 691
PASTOR	NELU MOISA	0727 817 011
PASTOR	ADRIAN ȚUNEĂ	0722 240 046
PASTOR	RAUL DAMEAN	0734 539 044
PREZBITER	JANI KARDOS	0737 176 997
PREZBITER	MARIUS MAGDA	0759 021 051
PREZBITER	CIPRIAN MUNTEAN	0765 459 691
PREZBITER	LIVIU RUSU	0729 692 250
PREZBITER	ELISEI URSAN	0767 320 559

POPAS

în rugăciune

În tăcerea profundă, când tot zgomotul lumii se stinge și gândurile încetinesc, Dumnezeu lucrează în mod tainic în inima ta.

Nu este nevoie de cuvinte multe, nici de explicații; **este suficient să rămâi deschis și prezent înaintea Lui.** Acolo, în liniștea pe care uneori o eviți, El aduce vindecare, pune ordine în ceea ce pare confuz și aprinde din nou lumina speranței.

Chiar dacă nu vezi imediat schimbarea, alege să crezi că Dumnezeu lucrează dincolo de ceea ce poți înțelege, transformând încet, dar sigur, tot ceea ce îți încredințezi. În această tăcere, nu ești singur, ci însoțit de prezența Lui vie, care poate îți schimba inima, gândurile și, la timpul potrivit, întreaga viață.

„Opriți-vă și să știți că Eu sunt Dumnezeu.” (Psalmul 46:10) (A.K.)

Fii conectat cu noi toată săptămâna, prin intermediul platformelor noastre digitale: @BisericaPoartaCerului

COLECTIVUL DE REDACȚIE

Teo Laze | Ildikó Trică | Andrada Popa | Alexandra Kardos
Roxana Guia | Christiana Ciochină | Andreea Cărpineanu
Dani Goagără | Fabian Timofte

Pentru sugestii sau materiale, trimite un e-mail aici:
buletin.duminical@yahoo.com

Dacă ți-a plăcut acest Buletin, ne-am bucura să-l oferi mai departe. Cineva are nevoie să citească aceste mesaje de încurajare. ♥

Buletin duminical,
Nr. 975 // 19.04.2026

Ferice dacă crezi, chiar dacă nu vezi

Când vorbim despre Toma, unul dintre cei doisprezece ucenici ai Domnului Isus, ne gândim aproape întotdeauna la omul care a vrut să vadă, deși era apăsător de îndoieli. Poate de aceea **duminica Tomii** este mai mult decât o simplă continuare a bucuriei învierii lui Hristos: **este o chemare profundă la transformarea îndoielii în credință vie.** Avem ocazia, citind despre Toma, nu să-l judecăm aspru, ci să ne regăsim pe noi înșine în frământările lui.

De fapt, când citim despre Toma, vedem ceva ce depășește logica firii: credința care nu se sprijină pe vedere, ci pe încredere. În centrul momentului stau cuvintele rostite de Hristos: „*Ferice de cei ce n-au văzut și au crezut*”, afirmația care răstoarnă criteriile obișnuite ale gândirii umane, și deschide calea spre o cunoaștere profundă.

Stă în natura omului să caute dovezi. Vrea să atingă, să vadă, să înțeleagă. Într-o lume construită pe certitudini vizibile, credința pare adesea o slăbiciune sau o iluzie. Totuși, Evanghelia ne descoperă că **adevărată fericire** nu vine din ceea ce putem controla sau demonstra, ci **din ceea ce avem curajul să primim dincolo de simțuri.**

Apostolul Toma devine astfel întruchiparea sincerității umane. El nu se prefacă că înțelege, nu acceptă din conformism. Îndoiala lui este reală, dureroasă, dar autentică. Și tocmai această autenticitate îl duce la cea mai profundă întâlnire. Când Hristos i se arată, nu îl respinge pentru necredință, ci îi răspunde chemării interioare. Înșă, după ce îi oferă dovada, ridică privirea spre viitor, de fapt spre noi, rostind fericirea celor care vor crede fără să vadă. (Continuarea, la pagina 3.)

Atunci când vorbim despre Biserica „Poarta Cerului”, nu ne referim doar la clădire, la slujbe sau la proiecte, ci în special la Cel care ne unește și ne cheamă să fim împreună, să dăruim și să îi slujim pe ceilalți.

Trăim această chemare și prin proiectul dedicat persoanelor fără adăpost, de construire a unui centru social, fapt posibil datorită bunătății lui Dumnezeu și a generozității voastre.

În tot acest demers, am fost alături de mai mulți oameni vreme îndelungată, unul dintre ei fiind Cătălin, pe care îl puteți cunoaște mai bine din rândurile următoare.

O experiență cu Domnul

Cea mai importantă experiență din viața lui este modul în care Dumnezeu a intervenit și l-a scos din situații extrem de dificile.

Înainte, trăia pe străzi, fără un adăpost și fără sprijin, însă **Dumnezeu i-a oferit o schimbare profundă: un loc unde să stea, acces la tratament și oportunitatea**

de a face parte din comunitatea bisericii „Poarta Cerului”. Toate acestea reprezintă o transformare majoră în viața lui, și o dovadă clară a purtării de grijă a Domnului.

El recunoaște că, dacă Dumnezeu nu ar fi fost alături de el, probabil că astăzi nu ar mai fi fost în viață. Această convingere îi întărește credința și recunoștința pentru ajutorul primit.

Motive de rugăciune

Pentru **vindecarea bolii** de care suferă, și anume hidrocefalie triventriculară, precum și pentru **depășirea dificultăților** de dezvoltare cu care se confruntă. De asemenea, vă încurajăm să ne rugăm ca Dumnezeu să îi pregătească **un loc de muncă stabil**, care să îi permită să își câștige traiul și să ducă o viață cât mai echilibrată și independentă.

(F.T.)

NECLINTIT
1 CORINTENI 15:58

„De aceea, preaiubiții mei frați, fiți tari, neclintți, sportiți totdeauna în lucrul Domnului, căci știți că osteneala voastră în Domnul nu este zadarnică.” (1 Corinteni 15:58)

Le urăm

„La mulți ani!”

în umblarea cu Domnul celor care își serbează ziua de naștere săptămâna viitoare:

| DUMINICĂ, 19 APRILIE |

Daniel Prisăcariu
Emanuela Julcuț
Ildikó Trică
Timeea Goron

| LUNI, 20 APRILIE |

Florentina Țântar
Laura Scoruș
Nicoleta Cioagă

| MARȚI, 21 APRILIE |

Angela Laze

| MIERCURI, 22 APRILIE |

Abigail Iacob
Daniel Goagără
Ionuț Jurca
Mădălin Surugiu
Narcis Gherasim

| JOI, 23 APRILIE |

Maria Airinei

| VINERI, 24 APRILIE |

Caius Neș
Emanuel Fărcuț
Eugenia Gheleşel
Matei Dejeu
Timotei Dejeu
Valentin Verzea

| SÂMBĂTĂ, 25 APRILIE |

Corina Rățoi
Cristin Neculcea
Cristian Ciobanu
Eduard Cuț
Floarea Ulmet

„Nicidecum n-am să te las, cu niciun chip nu te voi părăsi.”

(Evrei 13:5)

(R.G.)

(Continuare din prima pagină.)

Această fericire nu este o recompensă arbitrară, ci o stare a inimii care a învățat să se încreadă în Dumnezeu mai mult decât în propriile simțuri. A crede fără să vezi nu înseamnă a ignora realitatea, ci a pătrunde mai adânc în ea. Înseamnă a recunoaște că **adevărul nu se epuizează în ceea ce este vizibil, că existența are o dimensiune tainică, accesibilă doar prin credință.**

De fapt, viața însăși ne învață acest lucru. Iubirea nu se vede, dar se trăiește. Speranța nu se atinge, dar te susține. Harul nu se măsoară, dar te transformă. **Tot ceea ce este esențial în existența umană depășește planul vizibilului.** De ce ar fi credința diferită?

„**Ferice dacă crezi fără să vezi**” devine astfel o invitație la maturitate spirituală. Nu o credință bazată pe minuni spectaculoase, nu una dependentă de dovezi continue, ci o credință statornică, care rămâne chiar și în tăcere, chiar și în încercare. Este credința celui care merge înainte chiar și atunci când nu înțelege pe deplin, dar simte că Dumnezeu este prezent.

Într-o lume marcată de nesiguranță, de întrebări și de căutări, această chemare este mai actuală ca oricând. Nu ni se cere să renunțăm la rațiune, ci să o depășim prin încredere. **Nu ni se cere să închidem ochii, ci să deschidem inima.**

Experiența lui Toma nu vorbește despre condamnarea îndoielii, ci despre depășirea ei. Nu vorbește despre lipsa de credință, ci despre drumul spre o credință mai profundă, iar fericirea promisă nu este una abstractă, ci o realitate trăită: pacea sufletului care s-a încredințat lui Dumnezeu.

A crede fără să vezi înseamnă, în cele din urmă, **a iubi fără garanții, a spera fără certitudini și a merge înainte cu o siguranță care nu vine din exterior, ci din interior.** Este credința care nu cere dovezi, pentru că a întâlnit deja Adevărul.

Adesea, minunea nu este doar că Dumnezeu Se arată, ci că omul ajunge să creadă chiar și atunci când nu vede. Poți să crezi fără să vezi, dar niciodată nu vei vedea fără ca mai întâi să fi crezut.

(Pastor Adrian Țunea)

Isus, Toma și... eu

Venind din moarte viu, biruitor,
În trup de slavă, ca o haină nouă,
Pășeai spre-ai Tăi, Isuse, dor spre dor,
Trecând prin zid, prin ușa cu zăvor,
Să-i binecuvântezi cu... „Pace vouă!”

Uimiți, ei încă mai credeau că-i vis,
Dar semnele din palmă, mărturie,
Au șters al îndoielilor înscris
Cu-al bucuriei foc de nedescris,
Dar... Toma nu era la părășie.

Când s-a întors, încă se îndoia
Căci numai el, din toți, nu Te văzuse;
Ar fi crezut, și parcă nu putea,
Voia să-și pună palma-n palma Ta
Să simtă semnul cuielei, Isuse.

Tu nu Te-ai supărat, căci l-ai iubit
Și pentru el, ai mai venit o dată
Spunându-i blând, cu glas abia șoptit:
„Privește, Toma, unde-am fost lovit,
Semne de cuie și de lance, iată!”

De data asta, nu i-a mai fost greu
Căci ochii lui uimiți puteau să vadă
Și a rostit cu glas crescând mereu:
„O, Domnul meu și Dumnezeul meu!”
Și îi era așa ușor să creadă.

Toma a vrut să vadă, și-a crezut
Dar, Doamne, Tu m-ai fericit pe mine
Privind spre viitor, dinspre trecut,
Căci semnul cuielei nu l-am văzut,
Și totuși... Te iubesc, și cred în Tine!

Prin har Te văd în alte semne-acum
Și nu în urma cuielei, ca Toma;
Te văd în al Creației album,
În urmele ce mi le lași pe drum,
Și-n Duhul Sfânt îți simt din plin aroma.

(Simion Felix Marțian,
resursecrestine.ro)